

idet dens Bestanddele saa vidt mulig opførtes paa de enkelte Anlæg. Det viste sig imidlertid, at man baade havde Materiel fra de tidligere Aar, og der blev ogsaa Materiel tilovers ved Aarets Slutning. Disse store Lageranskaffelser havde ingen Plads paa Finansloven, og Finansudvalget saavel som Statsrevisionen har derfor været fuldstændig uvidende om, at der var saadanne Forhold til Stede. Udvalget anerkender, at man har gjort Forsøg paa at komme bort fra dette ufornuftige og regnskabsmæssig ganske ukorrekte Forhold, men ved Samraad med den nuværende Minister for offentlige Arbejder viste det sig, at den Plan, som Telegrafdirektøren havde forelagt, ikke var tilstrækkelig gennemtænkt, ikke passede tilstrækkeligt ind i vort Regeringssystem, og man har derfor udsat Spørgsmaalet til Behandling ved Finansloven for 1903—4. Vor Nægtelse af denne Bevilling betyder derfor ikke nogen Modstand mod Ønsket om en mere regnskabsmæssig Opstilling, vi mene blot, at det, der nu er foreslaaet, ikke er tilstrækkeligt modent overvejet. — Ligeledes paa Sp. 1379—80, og fortsat paa næste Side, findes der et Forslag om at give Udsættelse med Betaling af en Gæld til Statskassen, som et Mergelbaneinteressentskab, Eskjær-Slynge, har paadraget sig. Det er et af de ikke faa Tilfælde, hvor der er fremkommet Andragende om Udsættelse med Betaling af Afdrag og Renter, og hvor Sagen har været behandlet i Finansudvalget. Det er i det hele noget lidet heldigt. Det er meget uheldigt, at man opstiller som en formueerhvervende Udgift paa § 27 Laan til saadanne produktive Foretagender, hvor man for en vis Aarrække indrømmer Rentefrihed og Afdragsfrihed, men Reglen er den, at det vedkommende Interessentskab eller Anlæg, naar Tidspunktet da kommer til at betale Renter og Afdrag, indgiver et Andragende om at maatte faa yderligere Udsættelse. Hvis dette fortsættes, er det i Virkeligheden en Gave, som Staten yder, i Stedet for et Laan. Man er derfor i den senere Tid i Finansudvalget kommen ind paa hellere at give et mindre, direkte Tilskud til de forskellige Foretagender, der findes paa Finansloven og her paa Tillægsbevillingsloven, Havneanlæg og lignende, saa er Staten fri for videre Tiltale, og man hengiver sig ikke til den Skuffelse, at det kun er et Laan, man giver. Der er imidlertid Forskel i den Mangel paa Sympati, hvormed man ser paa saadanne

Andragender om Udsættelse. Der er et Andragende fra Sønderkov—Taabøl, som Udvalget ser paa med meget stor Sympati, og hvor man gerne havde stillet sig endnu mere imødekommende, hvis Ministeren havde stillet yderligere Forslag. Men Mergelbaneinteressentskabet bestaar af saa velstaaende Folk, at det synes lidet velbegrundet, at de ere komne til Ministeriet og have bedt om Udsættelse. Ærede Medlemmer, der have læst Skrivelsen, ville ogsaa have set, at det er en særdeles kølig anbefaling, som det danske Hedeselskab har givet Andragendet. Men da Finansministeren, som er den ansvarlige for Statskassen, har anset det for rigtig at gaa med til denne Udsættelse, har Udvalget ikke villet modsætte sig det, men det har ønsket at tilkendegive det her i Salen, at hvis det bliver de samme Mænd, der komme til at sidde i Finansudvalget, naar Spørgsmaalet skulde rejse sig i Fremtiden, vil der ikke blive Tale om en lignende Indstilling om Udsættelse. Da vi haabe i lang Tid at beholde den nuværende Finansminister, haabe vi ogsaa, at han vil stille sig paa samme Maade.

Jeg har derefter ikke noget at bemærke før ved Indenrigsministeriet. Der er der et Punkt, hvor man ikke har gjort nogen Indstilling, men hvor man dog har ønsket at gøre en Bemærkning. Det er den første Post paa dette Budget paa Tillægsbevillingsloven, som omtales i Motiverne S. 35, og som angaar en Del Udgifter, som en tidligere Indenrigsminister har afholdt paa forventet Tillægsbevilling, dels til Rejser til forskellige Kongresser og dels til Kommissioner. Det er Udvalgets Standpunkt, at den tidligere Indenrigsminister derved er gaaet for vidt. Naar han f. Eks. har tilladt Pastor Dalhoff at give Møde paa en international Kongres mod Misbrugen af spirituøse Drikke i Wien, altsaa en Afholdskongres, er 600 Kr. for meget at give til en saadan Rejse, navnlig da det maa antages, at Udgifterne til Fortæring ikke kunne løbe op til alt for store Beløb ved en Afholdskongres. Der er ligeledes Udgifterne til Aktiekommissioner, hvortil der tidligere har været foreslaaet et Beløb, og hvortil der paa nærværende Tillægsbevillingslov foreslaas ca. 3,000 Kr. Det henhører ogsaa til de Udgifter, som ikke burde afholdes uden Bevilling, allermindst naar de ikke kunne afholdes af Ministeriets ordinære Konto. — Det glæder mig at kunne meddele, at det er oplyst for